

Thesis:

The **משכן** is the center here of both **תורה** and **עבודה** and **ויקרא** and **צו** represent **תורה** and **הוראה** where the nature of **קריאה** is **חביבות** that defines both of them. **הוראה** requires a more fundamental conceptualization than **הר סיני** and is therefore the “Room of Conception” where **סיני** is only the place of birth. The connection of **ברורה** and **הלכה ברורה** is equivalent to the connection of science and technology; without the **חיבור** there can be no **דבר ה'** as it must be expressed in the **Mishkan**.

Structure:

Establishing that **Mishkan** is the center of **Torah** as well as **עבודה**
 The uniqueness of the **Torah** in the **משכן** as **הוראה**
הוראה as the theme of **parasha's** organization
 The differences between **ויקרא** and **צו**
ציווי vs. **חיבה**; **זבח** vs. **קרבן**
 The astonishing centrality of animals to **תורה** and **עבודה**
 Understanding **זריזות** and the nature of enthusiasm
 Understanding **הוראה** and the relationship of science to technology
 Breakdown in fundamental conceptualization that is **מבלה עולם** and **רעב לדבר ה'**

- OUTLINE -**THE CENTRALITY OF VAYIKRA****NEW TORAH**

Centerpiece (שה"ש רבה ה:כ) מעיו עשת שן

We are used to thinking of the **Mishkan** as a place of **עבודה**

But actually its first **תכלית** is as the place of **Torah**

ויקרא אל משה on the very same day becomes **אל משה**

מחלוקת רבי עקיבא ורבי ישמעאל

Newly binding: עד שנשנו באוהל מועד

משל: A constitution needs to be translated into legislation

חדר הורתי-זו אהל מועד

LEARNING MODE AND GRAPHICS

Parshiyot and mode of learning – second **Rashi**

פתוחה ו**סתומה** ו**פסול ספר תורה**

[רבינו הלל ודלא כמזרחי על רש"י וקרנן אהרון מלבי"ם וחפץ חיים על הסיפרא]

ושום שכל (פירוש רש"י נדרים לז: שיכול להשכיל בפסוק בין כל פיסוק ופיסוק) מדאורייתא]

הוראה**UNIQUE LEVEL OF TORAH**

הוראה is a specific applied understanding of **Torah**, as we see through **ממרא זקן**

The beginning of **למעשה**

באותו מדינה

הר המוריה: הר שיצא **הוראה** ל**ישראל**

רמב"ם: לשכת הגזית משם יוצא **הוראה** לכל **ישראל**

DEFINES THE ORGANIZATION OF ויקרא

הוראה actually defines the organization of the parshiyot

The reasonable organization should be חטאת יחידה כהן גדול פר העלם דבר של ציבור שער נשיא

Instead, we are faced with חטאת יחידה כהן גדול פר העלם דבר in that order as two unique פנימיות

And חטאות חיצוניות as חטאת יחידה שער נשיר

The כהן גדול here is unique to a משיח פר instead of a גדול!

Because he is an actual part of the mishkan

The issue of אל פני הפרוכת vs. פני פרוכת הקודש (זבחים מא:)

Only שגגה per se is the source of responsibility; there is no קרבן for the action of היתר

Those קרבנות that relate to the actual משכן are fully defined by הוראה; those קרבנות that are for the person are defined by שגגה אשר עשה

PROBLEMS IN ORGANIZATION

Our parasha, the very source of organization, is disorganized!

But there is a problem גופא in this issue right here in the parasha

Which is צו דוקא not a problem when it comes to צו

THE ORDER OF THE TWO PARSHIYOT

ויקרא

עולה

אשם חטאת שלמים מנחות עולת העוף

PROBLEMS

No common denominator to second פתוחה! How do we list דמים together with מנחות? Two מסכתות

Why not list the various kinds of עולות together, all דמים, in first פתוחה?

The major difference of עולה וחטאת שלמים. What excuse to put קדשי קדשים וקדשים וקלים

צו

שלמים אשם חטאת מנחה עולה

קירבה וזבח

But there is a major difference: in צו the שלמים is introduced as (ז:יא) as opposed to ויקרא where the introduction is in terms of (ג:א) קרבנו

The first time that we meet the word “קרבן”

Zohar on קרבן vs. זבח

There even seems to be a need to incorporate זביחה within קרבן in the unlikely כט:ז

חיבה ונדבה

This fits the other נקודה that relates to the difference:

(ויקרא רבה ג:ה) אין לך הדיוט שמריח... – אלא כדי שיהא מזבח מהודר בקרבנו של עני

Rashi: מעלה אני כאילו הקריב נפשו: עני is also as נפש כי תקריב קרבן מנחה

So that the essence of the parasha is the extent of the נדיבות

First we list נדבות, and within them we list the greater נדבה first

The midrash of עני אגריפס and the birds of the עני

קרבן של עני הקדימוך!

Zohar about the חפצא of the עני being נפש, “soul food”

The עני brings himself, and this is what צדיקים search to bring

חיבה AS ESSENCE

But that is the whole point of the very word ויקרא as Rashi points out: חיבה

Difference between משה רבינו ובלעם is the חיבה of ויקרא vs. ויקר

The very same information as the Torah might be non-Torah because of no חיבה

Definition of Torah itself, not just a mode of delivery

AVODA IN PLACE OF TORAH: צו

The whole issue of חיבה seems lost in צו

Here it is *demand*, the opposite of נדבנות, volunteering

Here it is not Torah, but עבודה

The new element here is the חלק הכהנים

כהנים אוכלין ובעלים מתכפרים

The פתיחה of אש

One חיבה oriented, קרבן; one צווי oriented, זבח

So these very different פרשיות of the Torah, Torah and עבודה, share an odd involvement with the animal, of all things!

ANIMALS AND TORAH AND AVODA

והבאתנו אל המקום הזה – זה בית המקדש are ארץ ישראל (מגילה לא):

בזכות הקרבנות...ומעלה אני עליכם כאילו הקרבנות

All the תורות are associated with קרבן or כפרה

per se relates to the דינים of animals: eating them, sacrificing them, mating them, working them....

This is the לב around which עבודה must revolve?

קריאת שמות

ויקרא אדם שמות is the שמות ויקרא

Yet ויקרא actually means to properly define: Zohar

Naming as an act of חיבה

ויקרא אל משה – ויקרא א' לאור יום: דא קריאה ודא קריאה

ויקרא is non-abstracted definition, just as הוראה is non-abstracted

Putting things in context, making them actual

From מעשה בראשית itself this act involved the animal

The question of the Zohar: Then how could תפילה be קריאה?

Precisely the point!

As Avoda: definition

As Torah: definition

The מקור of both תורה ועבודה is ויקרא!

But how does this explain צו which is a לשון ציווי וזירוז, far from חיבה?

זריזות

עבודה OF חפצא THE

כהונה defines the nature of זריזים

זריזות is עבודה, the very connection to בעלי חבורה

עבודה – even being in the place of מקום זריזים

זריזין מקדימין למדים מאברהם ומעבודה
 The זריזות מקור is the מקור for קרבנות והמקדש
 קרא זריזותיה דאברהם קמ"ל
 עובד who is זריז כששים: בועז

YET RELATES TO עבודה AS PLAIN WORK!

חזית איש מהיר במלאכתו: משה; נשיאים וכל העוסקים במשכן ומקדש
 תנא דבי אליהו: ארור עושה מלאכת ה' רמיה!
 עבודה per se is זריזות, even if it is not directly

זריזות AS ENTHUSIASM

מסילת ישרים: השמחה הפנימית והחפץ והחמדה
 מלא רוח ה' en+theos:

חיבה וזריזות כאחד

CHILDHOOD

זריזות כעלמה – עלמות אהבוך
 כהדי עלומתא
 רב צדוק לגבי אברהם (דובר צדק מח).
 תורה צוה לנו משה: לילדים דוקא
 Why not speak to children in terms of חביבות?
 The existence of מצוה is what makes enthusiasm possible
 Activity with the clarity of מצוה is זריזות
 From "commandment" to a "good deed"
 The ability to invest oneself

THE DIFFERENCE BETWEEN עבדות ועבודה

From עבדות of Pesach to עבדות for Pesach! One is עבדות and one עבודה
 Why it is so central on Pesach
 The opposite of זו כשפחה זו who has no self to invest, to care about
 Opposite of inability to be concerned
 Something to throw yourself into!
 ושמרתם את המצות – את המצוות!

משה משה אברהם אברהם

לשון חיבה לשון זירוז
 The two midrashim: לשון זירוז
 The same לשון of ולדורות
 because you cannot create enthusiasm אין מזרזין אלא למזרזין
 חביבין ישראל שסיבבן במצוות
 Defines your essence

זריזות ושימוש תלמידי חכמים וחירות

As much as ויקרא defines the זריזות of צו, so does זריזות define the Torah of ויקרא
 The midrash about יוסף and חירות and שימוש רבו
 The two concepts are the same: ויקרא וזירוז just different faces
 The כהן has to be a זריז חכם or his עבודה per se is no עבודה!

ואל חדר הורתי: זה מקדש

בית אמי: סיני וחדר הורתי: משכן!
 סיני is birth, where משכן is conception: seems time-reversed
 One who seeks to define has to come to the Mishkan
 The deeper connection then is in the משכן
 More fundamental
 That is the essence of הוראה, conception in both senses
 המקום גורם

FROM אשר ברא so אשר הוצאתיך

אנוכי אשר הוצאתיך we confront the הר סיני On
 מעשה בראשית of אנוכי is the place where we confront הוראה
 מעשה שמים וארץ; אבן שתיה; ציון מכלל יופי; ויברך אותם: מקור of Creation: מקדש
 To be willing to reexamine conception!
 Fundamental science vs. technology
 Application requires a new way of looking at the world
 The more fundamental the theory, the more it redefines מעשה בראשית

הוראה REAL

means that a child can understand it דברה תורה כלשון בני אדם
 הוראה, which is dependent on fundamental understanding Not so
 because הוראה needs to redefine the nature of בריאה at the source
 and man's relationship to the universe קריאת שמות
 by reading a ערוך מורה People foolishly believe that anyone can be
 which requires still חדר הורתי הר סיני But
 תורה שבעל פה The entire essence of
 if there is no re-examination! מבלי עולם ממש!
 never מתחדש! Wear the world out, loses all freshness,
 רעיא מהימנא The
 שולחן ערוך does not refer the one who can read אחד מאלף מצאתי
 (יו"ד דיני כבוד רבו) even חידוש הוראה without real
 Willingness to reexamine things fundamentally
 (כרם ביבנה) משנה ברורה והלכה ברורה The connection of
 חדר הורתי to בית אמי of חיבור The connection of
 ולא is the most tragic of דבר ה' לבקש דבר ה'
 ימצאו
 חריזות and the true חובה is the חיבור of נדיבות and חריזות The true